

Vec C-439/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

11. jún 2019

Vnútroštátny súd:

Satversmes tiesa

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

4. jún 2019

St'ážovateľ:

B

Orgán, ktorý vydal akt, ktorého ústavnosť bola napadnutá:

Latvijas Republikas Saeima

Predmet konania vo veci samej

Predmetom konania je zlučiteľnosť § 14.¹ ods. 2 Ceļu satiksmes likums (zákon o cestnej premávke) s článkom 96 Latvijas Republikas Satversme (Ústava Lotyšskej republiky), ktorý sa týka nedotknuteľnosti súkromného života, keďže prvé uvedené ustanovenie okrem iného stanovuje, že informácie týkajúce sa bodov uložených vodičom za dopravné priestupky sú verejne dostupné.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Na základe článku 267 ZFEÚ vnútroštátny súd žiada o výklad nariadenia č. 2016/679 a smernice 2003/98 s cieľom určiť, či tieto predpisy zakazujú členským štátom, aby vo svojej právnej úprave stanovili, že informácie týkajúce sa bodov uložených vodičom za dopravné priestupky sú verejne dostupné, a tak umožnili spracúvanie predmetných osobných údajov prostredníctvom ich poskytovania a prenosu na účely opakovaného použitia.

Vnútroštátny súd subsidiárne tiež žiada o výklad zásad prednosti práva Únie a právnej istoty s cieľom objasniť uplatniteľnosť vnútroštátneho predpisu, ktorý je predmetom konania vo veci samej, a možnosti zachovať jeho právne účinky až do nadobudnutia právoplatnosti konečného rozhodnutia o jeho ústavnosti, ktoré vydá vnútroštátny súd.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa pojem „spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky alebo súvisiacich bezpečnostných opatrení“, použitý v článku 10 nariadenia č. 2016/679, vykladať v tom zmysle, že zahŕňa spracúvanie informácií týkajúcich sa bodov uložených vodičom za dopravné priestupky stanovené v spornom ustanovení?
2. Bez ohľadu na odpoveď na prvú otázku, možno ustanovenia nariadenia č. 2016/679, najmä zásadu „integrity a dôvernosti“ zakotvenú v článku 5 ods. 1 písm. f) tohto nariadenia, vykladať v tom zmysle, že zakazujú členským štátom, aby stanovili, že informácie týkajúce sa bodov uložených vodičom za dopravné priestupky sú verejne dostupné, a umožnili spracúvanie príslušných údajov prostredníctvom ich poskytovania?
3. Majú sa odôvodnenia 50 a 154, článok 5 ods. 1 písm. b) a článok 10 nariadenia č. 2016/679, ako aj článok 1 ods. 2 písm. cc) smernice 2003/98/ES vykladať v tom zmysle, že im odporuje právna úprava členského štátu, ktorá dovoľuje prenos informácií týkajúcich sa bodov

uložených vodičom za dopravné priestupky na účely ich opakovaného použitia?

4. V prípade, ak bude odpoveď na niektorú z predchádzajúcich otázok kladná, má sa zásada prednosti práva Únie a zásada právnej istoty vykladať v tom zmysle, že by mohlo byť prípustné uplatňovať sporné ustanovenie a zachovať jeho právne účinky až do nadobudnutia právoplatnosti konečného rozhodnutia, ktoré vydá Ústavný súd?

Najrelevantnejšie ustanovenia práva Únie

Zmluva o fungovaní Európskej únie. Článok 16 ods. 1.

Charta základných práv Európskej únie. Článok 8 ods. 1.

Smernica 95/46/ES (smernica o ochrane osobných údajov). Článok 94.

Nariadenie (EÚ) 2016/679 (všeobecné nariadenie o ochrane údajov). Odôvodnenia 4, 9, 50 a 154 a články 4, 5, 6, 10 a 94.

Smernica 2003/98/ES o opakovanom použití informácií verejného sektora. Odôvodnenie 21 a článok 1.

Najrelevantnejšie vnútroštátne právne predpisy

Latvijas Republikas Satversme (Ústava Lotyšskej republiky). Články 32, 89 a 96.

Ceļu satiksmes likums (zákon o cestnej premávke). § 14.¹ a 43.¹.

Sodu reģistra likums (zákon o registri sankcií). § 1.

Fizisko personu datu aizsardzības likums (zákon o ochrane údajov fyzických osôb).

Fizisko personu datu apstrādes likums (zákon o spracúvaní údajov fyzických osôb).

Informācijas atklātības likums (zákon o šírení informácií). § 1.

Judikatúra Súdneho dvora

Rozsudok Súdneho dvora zo 16. januára 2019, Deutsche Post AG (C-496/17, EU:C:2019:26, bod 57).

Rozsudok Súdneho dvora z 21. júna 2007, Stichting ROM projecten (C-185/06, EU:C:2007:370, bod 24).

Rozsudok Súdneho dvora z 10. marca 2009, Gottfried Heinrich (C-345/06, EU:C:2009:140, bod 44).

Rozsudok Súdneho dvora z 9. marca 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49, bod 17).

Rozsudok Súdneho dvora z 8. septembra 2010, Winner Wetten GmbH (C-409/06, EU:C:2010:503, bod 67).

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 § 14.¹ ods. 2 lotyšského zákona o cestnej premávke v zmenenom znení, ktoré nadobudlo účinnosť 10. mája 2018, je sformulovaný takto:

„(2) Informácie týkajúce sa vozidla, ktorého vlastníkom je právnická osoba, ... práva určitej osoby viesť vozidlá, pokút za spáchanie dopravných priestupkov uložených určitej osobe, ktoré neboli uhradené v lehotách stanovených zákonom, a ďalšie informácie zapísané vo vnútroštátnom registri vozidiel a vodičov, ako aj v systéme informácií o ťažných zariadeniach a vodičoch, sa považujú za verejne dostupné informácie.“

- 2 Štátna akciová spoločnosť „Ceļu satiksmes drošības direkcija“ (riaditeľstvo pre bezpečnosť cestnej premávky) (ďalej len „riaditeľstvo“) zapísala do vnútroštátneho registra vozidiel a vodičov (ďalej len „vnútroštátny register vozidiel“) body za dopravné priestupky uložené sťažovateľovi, teda informácie, ktoré sú podľa § 14.¹ ods. 2 zákona o cestnej premávke (ďalej len „sporné ustanovenie“) verejne dostupnými informáciami a môžu sa poskytnúť komukoľvek. Uvedené informácie boli prenesené na účely opakovaného použitia dvom právnickým osobám (ďalej len „hospodárske subjekty, ktoré vykonávajú opakované použitie“).
- 3 Sťažovateľ podal na vnútroštátnom súde sťažnosť, ktorou napadol ústavnosť sporného ustanovenia.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 4 **Sťažovateľ** sa domnieva, že sporné ustanovenie nie je v súlade s článkom 96 ústavy, ktorý sa týka nedotknuteľnosti súkromného života, keďže dovoľuje spracúvanie jeho osobných údajov. Informácie obsiahnuté v registri vozidiel, ktoré sa týkajú bodov uložených za dopravné priestupky, konkrétne treba považovať za osobné údaje týkajúce sa sankcií uložených v sankčných správnych konaniach a z tohto dôvodu tieto informácie patria do pôsobnosti článku 10 nariadenia č. 2016/679. Tvrdí, že osobné údaje týkajúce sa sankcií uložených v správnych konaniach môžu spracúvať len osoby určené zákonom, ale žiadny zákon nepriznáva toto právo riaditeľstvu. Pokiaľ ide o opakované použitie osobných údajov, sťažovateľ sa domnieva, že zásada opakovaného použitia sa má

uskutočňovať a uplatňovať v úplnom súlade so zásadami, ktoré upravujú ochranu osobných údajov. Tvrdí, že riaditeľstvo nie je oprávnené spracúvať verejne dostupné informácie, ktorými disponuje, na účely ich opakovaného použitia. Sťažovateľ navyše tvrdí, že pri spracúvaní osobných údajov sa musia dodržiavať zásady legality, minimálneho zasahovania, spravodlivosti a anonymity, ako aj zásady účasti a transparentnosti.

5 **Saeima** (Parlament) sa domnieva, že sporné ustanovenie je v súlade s článkom 96 ústavy. Na pochopenie zmyslu sporného ustanovenia treba vziať do úvahy jeho praktické uplatňovanie a právny poriadok, v ktorom sa uplatňuje. Informácie týkajúce sa bodov uložených za dopravné priestupky v praxi nie sú automaticky dostupné celej verejnosti. Tvrdí, že sporné ustanovenie úzko súvisí so zavedením systému bodov uložených za priestupky v Lotyšsku ako jedného z opatrení na zvýšenie bezpečnosti cestnej premávky. Tento systém sleduje dva hlavné ciele: identifikovať vodičov vozidiel, ktorí systematicky a úmyselne porušujú dopravné predpisy, a preventívne vplývať na správanie účastníkov cestnej premávky. Tieto ciele nemožno úplne a účinne dosiahnuť, ak uvedené informácie nie sú verejne dostupné. Zákonodarca teda tým, že stanovil, že uvedené informácie sú verejne dostupné, zaručil právo tretích osôb na prístup k informáciám, zakotvené v článku 100 ústavy, a zároveň zaručil dosiahnutie hlavného cieľa, ktorým je ochrana práv tretích osôb a verejnej bezpečnosti. Podľa názoru Parlamentu body uložené za dopravné priestupky nemožno považovať za údaje týkajúce sa sankcií uložených v správnom konaní v zmysle článku 10 nariadenia č. 2016/679. Body uložené za dopravné priestupky nie sú jednou zo správnych sankcií. Okrem toho v Lotyšsku existuje popri registri vozidiel aj register sankcií, do ktorého sa zapisujú tak osoby, ktoré spáchajú trestné činy, ako aj osoby, ktoré sa dopustia správnych deliktov. § 43.¹ ods. 1 zákona o cestnej premávke výslovne stanovuje, že správne delikty, ktorých sa dopustia vodiči, sa zapisujú do registra sankcií, zatiaľ čo body uložené za dopravné priestupky sa zapisujú do registra vozidiel. Uvádza, že aj keby sa článok 10 nariadenia č. 2016/679 vzťahoval na body uložené za dopravné priestupky, spracúvanie uvedených bodov, ktoré vykonáva riaditeľstvo, je v úplnom súlade s požiadavkami citovaného ustanovenia. Spracúvanie týchto informácií je založené na článku 6 ods. 1 písm. c) a e) nariadenia č. 2016/679. Uplatniteľná vnútroštátna právna úprava navyše stanovuje primerané záruky ochrany práv a slobôd dotknutých osôb.

6 Podľa názoru **Datu valsts inspekcija** (štátny úrad pre ochranu osobných údajov), ktorý bol pribratý do konania v prejednávanej veci, treba pri posudzovaní ústavnosti sporného ustanovenia v prvom rade preskúmať právnu povahu a význam slovného spojenia „body uložené za priestupky“. Účelom zápisu bodov uložených za dopravné priestupky je vytvoriť register správnych deliktov na úseku cestnej premávky, aby sa v závislosti od počtu priestupkov mohli uplatňovať ďalšie opatrenia na ovplyvnenie správania vodičov. Body uložené za dopravné priestupky možno považovať za osobné údaje v zmysle nariadenia č. 2016/679, keďže sa týkajú identifikovanej fyzickej osoby a sú súčasťou súkromného života. Štátny úrad pre ochranu osobných údajov tvrdí, že osobné údaje, ktoré obsahujú informácie o súkromnom živote a zodpovednosti voči

správnemu orgánu (vyplývajúcej zo sankcie), treba v zmysle nariadenia č. 2016/679 osobitne chrániť. Ak sporné ustanovenie stanovuje, že informácie o bodoch uložených za dopravné priestupky sú verejne dostupné, príslušné obmedzenie základných práv nepochybne musí nevyhnutne smerovať k dosiahnutiu legitímneho cieľa a byť v súlade so zásadou proporcionality.

- 7 **Riaditeľstvo** uznáva, že spracovalo údaje sťažovateľa v registri vozidiel. Tvrdí, že sporné ustanovenie stanovuje, že tieto informácie sú verejne dostupné, a že vnútroštátna právna úprava nestanovuje obmedzenia týkajúce sa ich opakovaného použitia.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 8 V súvislosti s právnou povahou systému bodov uložených za dopravné priestupky vnútroštátny súd uvádza, že podľa § 43.¹ ods. 1 zákona o cestnej premávke sa správne delikty, ktorých sa dopustili vodiči, zapisujú do registra sankcií a body uložené za dopravné priestupky sa zapisujú do registra vozidiel. Register sankcií je jediným registrom osôb, ktoré sa dopustili trestných činov a správnych deliktov; zapisujú sa doň informácie o osobách, ktoré sa dopustili správnych deliktov, vrátane informácií o spáchanom správnom delikte a uloženej správnej sankcii. Okrem toho účelom zápisu bodov uložených za dopravné priestupky do registra vozidiel je zabezpečiť monitorovanie správnych deliktov na úseku cestnej premávky, aby v závislosti od ich počtu bolo možné uložiť ďalšie opatrenia na ovplyvnenie správania vodičov. Body uložené za dopravné priestupky sa vymažú, keď uplynie doba ich platnosti.
- 9 Vnútroštátny súd uvádza, že informácie týkajúce sa fyzických osôb spadajú pod pojem „právo na nedotknuteľnosť súkromného života“, ktorý sa nachádza v článku 96 ústavy. Do pôsobnosti tohto pojmu patrí spracúvanie údajov týkajúcich sa súkromného života jednotlivca, ako aj poskytovanie a uchovávanie týchto údajov.
- 10 Pri objasňovaní obsahu vnútroštátnej právnej úpravy a jej uplatňovaní treba mať na zreteli právo Európskej únie a jeho výklad, ktorý podal Súdny dvor vo svojej judikatúre. Na základe článku 16 ods. 1 ZFEÚ a článku 8 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie má každý právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú, pričom túto ochranu upravuje nariadenie 2016/679. Pokiaľ ide o spracúvanie údajov, vnútroštátny súd sa odvoláva na judikatúru Súdneho dvora (rozsudok vydaný vo veci C-496/17, Deutsche Post, bod 57), ktorý uznal, že spracovanie osobných údajov musí byť jednak v súlade s princípmi týkajúcimi sa kvality údajov uvedenými v článku 5 nariadenia 2016/679 a jednak musí zodpovedať jednej zo zásad týkajúcich sa legitímnosti spracovania údajov uvedených v článku 6 tohto nariadenia. Vnútroštátny súd rovnako uvádza, že podľa článku 10 nariadenia č. 2016/679 sa spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky alebo súvisiacich bezpečnostných opatrení založených na článku 6 ods. 1 vykonáva len pod

kontrolou orgánu verejnej moci, alebo ak je spracúvanie povolené právom Únie alebo právom členského štátu poskytujúcim primerané záruky ochrany práv a slobôd dotknutých osôb. Z judikatúry vnútroštátneho súdu vyplýva, že určité kategórie osobných údajov treba osobitne chrániť. Vzhľadom na to, že článok 10 nariadenia č. 2016/679 dovoľuje spracúvanie uvedených údajov len pod kontrolou orgánu verejnej moci, alebo ak je spracúvanie povolené právom Únie alebo právom členského štátu poskytujúcim primerané záruky ochrany práv a slobôd dotknutých osôb, právna úprava členských štátov môže povoliť spracúvanie údajov, a to aj v podobe poskytovania, len osobám spomenutým v príslušnom ustanovení. To teda v prvom rade znamená, že dovoľené je jedine neskôršie spracúvanie uvedených údajov, ktoré sa vykonáva pod kontrolou orgánu verejnej moci. V druhom rade, ak sa určité informácie označia za verejne dostupné, už vzhľadom na povahu tohto označenia to môže viesť k vylúčeniu poskytnutia primeraných záruk ochrany práv a slobôd dotknutých osôb, keďže uvedené informácie sú k dispozícii komukoľvek. Vnútroštátny súd preto dospel k záveru, že ochrana informácií týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky fyzických osôb patrí do pôsobnosti článku 96 ústavy.

- 11 Vnútroštátny súd poznamenáva, že sporné ustanovenie priznáva komukoľvek subjektívne právo vyžiadať si a získať od riaditeľstva informácie obsiahnuté v registri vozidiel týkajúce sa bodov uložených vodičom za dopravné priestupky. Zo spisu však vyplýva, že pri praktickom uplatňovaní sporného ustanovenia sa informácie poskytnú, ak žiadateľ o informácie uvedie rodné číslo dotknutých vodičov. Z toho vyplýva, že informácie týkajúce sa mena a priezviska identifikovateľných fyzických osôb a bodov, ktoré im boli uložené za dopravné priestupky, sa majú považovať za osobné údaje a ich poskytovanie treba považovať za spracúvanie osobných údajov v zmysle článku 96 ústavy.
- 12 Vnútroštátny súd sa domnieva, že v prejednávanej veci je potrebné objasniť obsah článku 10 nariadenia 2016/679. Uvedený článok sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky alebo súvisiacich bezpečnostných opatrení. Toto ustanovenie sa na prvý pohľad netýka údajov o sankciách za správne delikty. Podľa odôvodnenia 9 nariadenia č. 2016/679 ciele a zásady smernice 95/46/ES zostávajú platné a v súlade s článkom 94 ods. 2 uvedeného nariadenia sa odkazy na zrušenú smernicu považujú za odkazy na nariadenie 2016/679. Článok 8 ods. 5 smernice 95/46/ES stanovoval, že spracovanie údajov týkajúcich sa trestných činov, registra trestov alebo bezpečnostných opatrení možno vykonávať iba pod kontrolou oficiálneho úradu, alebo ak sú k dispozícii vhodné špecifické bezpečnostné opatrenia podľa vnútroštátneho práva, podľa odchýlok, ktoré môže udeliť členský štát podľa vnútroštátnych zákonných ustanovení poskytujúcich vhodné špecifické bezpečnostné opatrenia. Avšak úplný register trestov možno udržiavať iba pod kontrolou úradnej moci. Členské štáty môžu zabezpečiť, aby údaje, ktoré sa týkajú administratívnych sankcií alebo rozhodnutí v civilných prípadoch, boli tiež spracovávané pod kontrolou úradnej moci. Podľa vnútroštátneho súdu teda počas doby platnosti smernice 95/46 prináležalo členským štátom, aby zabezpečili dodržiavanie osobitných požiadaviek pri spracúvaní osobných údajov týkajúcich

sa uznania viny za trestné činy a priestupky alebo bezpečnostných opatrení, zatiaľ čo prijatie osobitných predpisov o osobných údajoch týkajúcich sa správnych sankcií bolo ponechané na voľnú úvahu členských štátov. V Lotyšsku boli požiadavky smernice 95/46/ES prebraté najmä zákonom o ochrane údajov fyzických osôb, ktorý v § 12 stanovoval, že osobné údaje týkajúce sa okrem iného uznania viny za trestné činy a priestupky a sankcie uložené v správnych konaniach môžu spracúvať len osoby uvedené v zákone, a to len v prípadoch stanovených zákonom. Tento zákon bol zrušený 5. júla 2018, keď nadobudol účinnosť zákon o spracúvaní údajov fyzických osôb, prostredníctvom ktorého sa majú na základe uplatňovania nariadenia 2016/679 vytvoriť východiskové právne podmienky na zavedenie systému na ochranu údajov fyzických osôb na vnútroštátnej úrovni. Preto dlhšie než 10 rokov, až do nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 2016/679, lotyšský právny poriadok stanovoval podobné požiadavky na spracúvanie osobných údajov v oblasti uznania viny za trestné činy a sankcií uložených v správnych konaniach. Vnútroštátny súd uvádza, že podľa odôvodnenia 4 nariadenia č. 2016/679 sa právo na ochranu osobných údajov musí posudzovať vo vzťahu k jeho funkcii v spoločnosti. Funkcia článku 10 nariadenia č. 2016/679 v spoločnosti spočíva v ochrane osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky s cieľom dosiahnuť, aby súkromný a pracovný život jednotlivca nebol neprimeraným spôsobom nepriaznivo ovplyvnený tým, že bol v minulosti sankcionovaný. Táto funkcia by sa mohla obdobne uplatniť na ochranu osobných údajov týkajúcich sa tak uznania viny v trestných veciach, ako aj sankcií uložených v sankčných správnych konaniach. Okrem toho vzhľadom na článok 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vnútroštátny súd uznal, že v súvislosti so zárukami odvodenými od práva na spravodlivý proces sa sankčné správne konania môžu podľa určitých kritérií považovať za trestné veci. Ak článok 10 nariadenia č. 2016/679 tiež stanovuje osobitné pravidlá pre spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa správnych sankcií a deliktov v situácii, o akú ide v prejednávanej veci, informácie týkajúce sa bodov uložených jednotlivcovi za dopravné priestupky by sa nemohli považovať za verejne dostupné informácie. Neexistuje ustálená judikatúra Súdneho dvora, ktorá by sa týkala otázky vnútroštátneho súdu. Za týchto okolností sa nemožno domnievať, že ustanovenia nariadenia č. 2016/679 stanovujú jasné a presné povinnosti, ktoré sú z hľadiska ich dodržiavania alebo ich následkov nezávislé od neskoršieho prijatia právneho aktu. V prejednávanej veci sa preto neuplatní doktrína *acte clair* a existujú pochybnosti o tom, či nariadenie č. 2016/679 skutočne ukladá osobitné požiadavky na spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa sankčných správnych konaní.

- 13 Podľa judikatúry Súdneho dvora musí byť spracúvanie osobných údajov tiež v súlade so zásadami kvality údajov stanovenými v článku 5 nariadenia č. 2016/679, vrátane zásady „integrity a dôvernosti“. Táto zásada je stanovená v článku 5 ods. 1 písm. f) nariadenia č. 2016/679 a znamená, že osobné údaje musia byť spracúvané spôsobom, ktorý zaručuje primeranú bezpečnosť osobných údajov, vrátane ochrany pred neoprávneným alebo nezákonným spracúvaním. Okrem toho podľa odôvodnenia 39 nariadenia č. 2016/679 by sa osobné údaje mali spracúvať tak, aby sa zabezpečila primeraná bezpečnosť a dôvernosť

osobných údajov vrátane predchádzania neoprávnenému prístupu k osobným údajom alebo neoprávnenému využitiu týchto údajov. V prejednávanej veci sporné ustanovenie stanovuje, že informácie o bodoch uložených vodičom za dopravné priestupky (ktoré vnútroštátny súd považuje za osobné údaje) sú verejne dostupné, a dovoľuje ich poskytovanie (čo vnútroštátny súd považuje za spracúvanie osobných údajov) komukoľvek bez ohľadu na to, či má opodstatnené dôvody na získanie uvedených informácií. Vnútroštátny súd sa domnieva, že ak je stanovené, že osobné údaje sú verejne dostupné, mohlo by byť nemožné zaručiť primeranú bezpečnosť a dôvernú spracúvanie uvedených údajov. Sporné ustanovenie v podstate upravuje bezpodmienečné spracúvanie týchto osobných údajov v podobe poskytovania a dovoľuje riaditeľstvu poskytovať na základe žiadosti informácie týkajúce sa týchto osobných údajov bez prijatia opatrení na zaručenie bezpečnosti osobných údajov. Na rozhodnutie veci je preto potrebné objasniť obsah zásady „integrity a dôvernosti“ v zmysle článku 5 ods. 1 nariadenia č. 2016/679.

- 14 Vnútroštátny súd sa domnieva, že pre rozhodnutie prejednávanej veci môže byť dôležité preskúmať, či informácie týkajúce sa bodov uložených vodičom za dopravné priestupky možno prenášať na účely ich opakovaného použitia. Požiadavky smernice 2003/98 boli v Lotyšsku prebraté zákonom o šírení informácií. V súlade s odôvodnením 21 a článkom 1 ods. 4 smernice 2003/98 sa táto smernica nedotýka a žiadnym spôsobom neovplyvňuje úroveň ochrany jednotlivcov z hľadiska spracúvania osobných údajov podľa ustanovení právnych predpisov Spoločenstva a členských štátov, najmä nariadenia 2016/679. Odôvodnenie 154 nariadenia 2016/679 tiež zdôrazňuje, že smernica 2003/98 nemení povinnosti a práva ustanovené v tomto nariadení. Článok 5 nariadenia č. 2016/679 stanovuje zásady spracúvania osobných údajov, vrátane zásady „obmedzenia účelu“, čo znamená, že osobné údaje musia byť získavané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú sa ďalej spracúvať spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s týmito účelmi. Podľa názoru vnútroštátneho súdu by v prípade, ak by sa informácie týkajúce sa bodov uložených vodičom za dopravné priestupky mohli poskytnúť komukoľvek, vrátane hospodárskych subjektov, ktoré vykonávajú opakované použitie, nebolo možné určiť účely ďalšieho spracúvania údajov a v podstate by nebolo možné vyhodnotiť, či sa osobné údaje spracúvajú spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s týmito účelmi. Článok 10 nariadenia č. 2016/679 stanovuje osobitné požiadavky na spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky alebo súvisiacich bezpečnostných opatrení. Ak sa tieto požiadavky majú považovať za prístupový režim, ktorý obmedzuje prístup k určitým informáciám z dôvodu ochrany osobných údajov, v zmysle odôvodnenia 154 nariadenia č. 2016/679 a článku 1 ods. 2 písm. cc) smernice 2003/98, osobné údaje, ktoré sú uvedené v článku 10 nariadenia č. 2016/679, sa nemôžu prenášať na účely ich opakovaného použitia. V dôsledku toho by na rozhodnutie prejednávanej veci mohlo byť potrebné objasniť, či sa odôvodnenia 50 a 154, článok 5 ods. 1 písm. b) a článok 10 nariadenia č. 2016/679, ako aj článok 1 ods. 2 písm. cc) smernice 2003/98 majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje právna úprava členského

štátu, ktorá dovoľuje prenos informácií týkajúcich sa bodov uložených vodičom za dopravné priestupky na účely ich opakovaného použitia.

- 15 Pokiaľ ide o zachovanie účinkov sporného ustanovenia, vnútroštátny súd uvádza, že ak sa v prejednávanom prípade konštatuje, že sporné ustanovenie odporuje ustanoveniam nariadenia č. 2016/679 a článku 96 ústavy, vnútroštátny súd by mohol rozhodnúť, kedy uvedené ustanovenie stratí platnosť. Vnútroštátny súd však uvádza, že pri prijímaní tohto rozhodnutia treba vziať do úvahy, že súčasťou právneho poriadku Únie je zásada právnej istoty. Ako Súdny dvor uznal v rozsudku Heinrich (C-345/06), zásada právnej istoty vyžaduje, aby právna úprava Únie umožnila dotknutým osobám poznať s istotou rozsah povinností, ktoré im táto úprava stanovuje. Podľa názoru vnútroštátneho súdu treba rešpektovanie zásady právnej istoty posúdiť spolu so zásadou prednosti práva Únie, podľa ktorej ustanovenia Zmluvy a priamo uplatniteľné akty inštitúcií majú za následok, že vo vzťahu k vnútroštátnemu právu členských štátov automaticky a už vzhľadom na to, že nadobudli účinnosť, bránia uplatneniu akéhokoľvek jestvujúceho vnútroštátneho právneho predpisu, ktorý im odporuje. Podľa doterajšej judikatúry Súdneho dvora však na základe naliehavých dôvodov právnej istoty týkajúcich sa tak verejných, ako aj súkromných záujmov výnimočne môže nastať situácia, v ktorej sa – za podmienok, ktoré môže stanoviť len Súdny dvor – obmedzí prednosť práva Únie (rozsudok z 8. septembra 2010, Winner Wetten GmbH, C-409/06, EU:C:2010:503, bod 67). Podľa názoru vnútroštátneho súdu v prejednávanej veci môžu existovať tieto dôvody právnej istoty, takže sporné ustanovenie sa aj napriek tomu, že nie je v súlade s ustanoveniami nariadenia 2016/679, bude uplatňovať a právne účinky uvedeného ustanovenia zostanú zachované až do nadobudnutia právoplatnosti konečného rozhodnutia, ktoré vydá vnútroštátny súd. Preto môže byť na rozhodnutie prejednávanej veci potrebné vyložiť zásadu právnej istoty a zásadu prednosti práva Únie.